

gerlig Tillyværelse; og det er derhos min Overbevisning, at det, ved at gjøre Understøttelsen til de Fattiges lovlige Ret og Communens Evangs-Pligt, ved saaledes paa den ene Side at fremkalde en stødende Fordring og paa den anden Side en faarende Modstand, paa begge Sider virker demoraliserende. Jeg tør haabe, at ogsaa dette Punkt vil have Vægt for Thingets Betragtning.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg kun ganske kortelig berøre et Par Enkelt- heder i Udvalgets Indstilling. Den Forandring, der er foreslaaet i § 2, som jeg tilbeels allerede antydede ved Sagens første Behandling, vil, som jeg haaber, findes hensigtsmæssig til at forebygge den paaankede Forstyrrelse i Gudstjenesten, navnlig under Prædiken; og at en Lov om et frit Fattigvæsen ikke paa- lægger Kirkesangeren det som Pligt at ombære de Fattiges Tavle, men overlader det til vedkommende Bestyrelse at besørge den ombaaren, synes at være følgerigtigt. Søvrigt kan det vistnok ventes, at Kirkesangeren i Reglen vil findes villig til at ombære den. — Den Forandring, Udvalget har foreslaaet i § 4, er af større Betydning. Jeg kan som Forslagsstiller ikke kalde den en Forbedring, men maa tværtimod ansee Conseqvensen for derved at være brudt, idet det frie Fattigvæsen saaledes med mindre Reenhed og Klarhed vil fremtræde som et „kirkeligt“. Jeg har imidlertid ikke troet, at Forandringen i den Grad vil træde hæmmende iveien for Opnaaelsen af Lovforslagets Formaal, at jeg derfor har meent at burde

adskille mig fra mine ærede Collegaer i Udvalget og at træde i bestemt Modsetning til den Anskuelse, som ogsaa her i Thinget fra flere Sider blev udtalt ved første Behandling. Som Udvalgets Ordfører skal jeg kun tillade mig at anbefale denne Indstilling til Vedtagelse af det ærede Thing. Efter denne Forandring var det en Selvfølge, at jeg ikke kunde finde mig besøiet til at holde paa den bifkoppelige Afgjørelse, som Lovforslagets § 6 tilfigter, men maatte finde det rigtigt, at Regnskabet for „de Fattiges Kasse“ gif den sædvanlige communale Bet til Revision og Decission, og jeg skal saaledes ogsaa tillade mig at anbefale denne Forandring til Vedtagelse i Thinget. — Med Hensyn til Udvalgets Indstillinger under Nr. 3 og 4 skal jeg kun henholde mig til Betænkningen, og da jeg ikke finder Anledning til videregaaende Bemærkninger, skal jeg kun tillade mig paa det Bedste at anbefale det saaledes ændrede Lovforslag til Fremme i Thinget. Dog skal jeg sluttelig tilføje, at Udvalget gjør det af et enkelt af dets Medlemmer (Slensborg) stillede Ændringsforslag til § 7 til sit, forsaavidt det gaaer ud paa, at det Citat, som anfører et Par Cancelliskrivelser, skal udgaae, men at jeg derimod for mit Vedkommende ikke kan tiltræde Forslaget, forsaavidt det ogsaa vil, at de Ord i Slutningen af Paragraphen, „med Hensyn til Størrelsen frivillig“ skulde bortfalde, da jeg troer, at disse Ord med Rette høre med til en fuldstændig Betegnelse af Afgiften som baade tvungen og frivillig, og som saadan upassende og urimelig.